

Unenäotüdruk

... Okeanilained laksusid mühinal randa. Liiu tundus jalge all peen kui jahu ning aeg-ajalt kostusid taamal olevast sohetavast vihmametsast orangutanide mõirged. Stella oli jälle oma unenäomaailmas. Ta oli 13-aastane pruulidega heatahtlik tüdruk, kel oli oma enda arvates unenäomaailmas tüki toredam kui päriselus. Ega viimasele eriti viiga polnudki, aga kuna unes oli võimalik reisida ja minna ükskõik kuhu, arvas seiklushimuline neiu ikkagi, et see on talle põnevaim aeg üleüldse.

"Jah... džungel... kui ma vaid saaks ka päriselt sinna minna. Eh, tühja seik, lähen parem ja imetlen päikesetõusu. Ku vaist ütleb, et kohe on pärismaailmas hommik käes," sõnas tüdruk endale ja kargas metsiku hülge saatel lähema palmi otsa puustitatud võrkküe. Peaks mainima, et Stella armastab luuletada. Igal öösel kirjutas ta unes värsi või kaks, aga kuna ärgates olid imelised rüümid alati ununenud, oli tal unenäodžunglis oma isiklik luulearhiiv, mis avanes ainult vahetult enne tüdruku ärkamist.

Stella kõlutas luuderohust punutud

